

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Widło (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marcin Łochowski

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z protestu J.B.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 lipca 2020 r.

wyraża opinię, że zarzut protestu jest niezasadny.

UZASADNIENIE

W dniu 16 lipca 2020 r. skarżąca J.B. wniosła protest przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP.

Skarżąca podniosła naruszenie przepisów Konstytucji RP i prawa wyborczego polegające na zbyt późnym doręczeniu jej pocztą zaświadczenia o prawie do głosowania, które to doręczenie miało miejsce 8 lipca 2020 r., a ponadto zarzuciła naruszenie art. 6 ust. 3-4 ustawy z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz.U. 2020, poz. 979, dalej: u.wyb.2020),

poprzez niepoinformowanie jej o braku możliwości odebrania osobistego zaświadczenia w drugiej turze wyborów, co skutkowało pozbawieniem Skarżącej czynnego prawa wyborczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy (a także pełnomocnikowi Komitetu Wyborczego), przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru.

Zasady i tryb organizacji wyborów Prezydenta RP w związku z ogłoszonym stanem epidemii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej reguluje u.wyb.2020. W zakresie nieuregulowanym w tym akcie prawnym stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (t.j. Dz. U. 2019, poz. 684 ze zm., dalej: k.wyb.) (art. 1 ust. 2 u.wyb.2020).

Należy uznać podniesiony zarzut za niezasadny.

Protest spełnia warunki formalne, zarzuca naruszenie art. 6 ust. 3-4 u.wyb.2020, poprzez niepoinformowanie Skarżącej o braku możliwości odebrania osobistego zaświadczenia w drugiej turze wyborów.

Skarżąca uprawdopodobniła dołączonymi wydrukami z wiadomości e-mail i skanami dokumentów, że wystąpiła do konsula (L., Wielka Brytania) 29 czerwca 2020 r. z wnioskiem o wydanie zaświadczenia o prawie do głosowania z powodu zmiany miejsca pobytu w drugiej turze wyborów – z zaznaczeniem osobistego odbioru.

Zaświadczenie o prawie do głosowania wydano bez zbędnej zwłoki oraz doręczono 8 lipca 2020 r. pocztą. Z dokumentów dołączonych do protestu nie wynika by Skarżąca zastrzegła odbiór przed 5 lipca 2020 r. Natomiast jak wynika ze strony internetowej Konsulatu RP w L., Konsul M.S. wydał w dniu 9 czerwca 2020 r. obwieszczenie na podstawie art. 8 ust. 7 u.wyb.2020 o braku możliwości odbioru osobistego pakietów wyborczych z powodu ograniczeń wynikających z pandemii SARS-coV-2 obowiązujących na obszarze okręgu konsularnego. Obwieszczenie to odpowiada treści art. 6 ust. 4 u.wyb.2020 i zawiera informację o braku możliwości osobistego odbierania pakietu wyborczego, czy też innej korespondencji od właściwego konsula.

Czyni to analizowany protest niezasadnym.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 323 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego w zw. z art. 1 ust. 2 u.wyb.2020, wyraził opinię jak w sentencji postanowienia.